

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 czerwca 2019 r., znak (...) - 2019, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. ustalił D. F. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 51 618,82 zł. Do ustalenia wartości kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął: podstawę wymiaru kapitału początkowego w kwocie 356,13 zł (pomnożono wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynoszący 29,17 % - wyliczony z przeciętnej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. 1979 – 1988 przez kwotę bazową tj. 1 220,89 zł); okresy składkowe (tj. 10 lat, 6 miesięcy i 20 dni – 126 miesięcy), nieskładkowe (4 lata - 48 miesięcy ograniczone do 1/3 uwzględnionych okresów składkowych tj. 3 lata , 6 miesięcy i 7 dni - 42 miesiące) , współczynnik proporcjonalny do osiągniętego do 31 grudnia 1998 r. wieku oraz okresu składkowego i nieskładkowego w wysokości 64,72 %; średnie dalsze trwanie życia wyrażone w miesiącach dla osób w wieku 62 lat tj. 209 miesięcy (komunikat Prezesa GUS z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia kobiet i mężczyzn).

/decyzja k.18 - 19 akt ZUS/

W dniu 22 lipca 2019 r. pełnomocnik D. F. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej zmianę i ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego. W treści odwołania wskazano ,że organ rentowy nie powinien ustalać wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni z lat 1979 - 1988 , a z lat kiedy osiągała wyższe wynagrodzenie tj. lat 1980 - 1989 oraz 1981 - 1990.

/odwołanie k.2 - 3 akt o sygn. VIII U 3724/19/

Decyzją z dnia 14 czerwca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. przyznał D. F. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 listopada 2017 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano ,że do wyliczenia emerytury przyjęto : kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 192 794,72 zł oraz średnie dalsze trwanie życia tj. 246,50 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 782,13 zł. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył ,że nie podwyższył kwoty emerytury do wartości 1 000,00 zł ,ponieważ D. F. nie udowodniła łącznie okresów składkowych i nieskładkowych w Polsce w wymiarze 20 lat. Organ rentowy wskazał ,że wypłata emerytury podlegała zawieszeniu z uwagi na fakt kontynuowania zatrudnienia przez D. F.. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył ,że do ustalenia podstawy wymiaru w kapitale początkowym za okres zatrudnienia , za który nie udokumentowano wynagrodzenia tj. od 2 listopada 1979 r. do 31 marca 1981 r. , od 1 kwietnia 1981 r. do 13 lipca 1982 r. oraz od 14 lipca 1982 r. do 14 lipca 1990 r. przyjęto kwoty minimalnego wynagrodzenia w wymiarze odpowiadającym wymiarowi czasu pracy w jakim zatrudniona była D. F.. Okres zatrudnienia w Wojewódzkim Uniwersytecie R. w G. zaliczono do daty wystawienia świadectwa pracy tj. do 21 maja 1990 r.

/decyzja k.21 - 22 odwrót akt ZUS/

W dniu 22 lipca 2019 r. pełnomocnik D. F. złożył odwołanie od ww. decyzji wnosząc o jej zmianę poprzez ponowne obliczenie wysokości emerytury. W ocenie skarżącej wyliczona kwota emerytury jest zaniżona z uwagi na nieprawidłowe ustalenie kwoty kapitału początkowego. Skarżąca podniosła ,że wysokość osiąganego przez nią wynagrodzenia wynikała ze świadectw pracy wystawionych zarówno przez Wojewódzki (...), jak i (...) Spółdzielnię Mieszkaniową. Ponadto , okres zatrudnienia D. F. w Wojewódzkim (...) zakończył się w dniu 14 lipca 1990 r. , gdyż pomiędzy 21 maja 1990 r. , a 14 lipca 1990 r. wykorzystywała ona zaległy urlop.

/odwołanie k.3 - 4/

W odpowiedzi na odwołania pełnomocnik organu rentowego wniósł o ich oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.7 - 7 , odpowiedź na odwołanie k. 6 - 7 akt o sygn. VIII U 3724/19/

Postanowieniem z dnia 10 września 2019 r. Sąd połączył sprawę o sygnaturze akt VIII U 3724/19 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 3723/19 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 3723/19.

/postanowienie k.15 akt o sygn. VIII U 3724/19/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni D. F. urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 14.11. 2017 r. D. F. złożyła wniosek o emeryturę , po którego rozpatrzeniu wydano zaskarżone decyzje.

/wniosek k.1 - 3 , decyzja k.21 - 22 odwrót akt ZUS , decyzja k.18 - 19 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 10 czerwca 2019 r., znak (...) - 2019, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. ustalił D. F. kapitał początkowy i określił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r. w kwocie 51 618,82 zł.

/decyzja k.18 - 19 akt ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia ubezpieczonej w następującej wysokości:

- za rok 1979 – 3 540,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63 924,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 33,23 %,
- za rok 1980 – 24 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 72 480,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 33,11 %,
- za rok 1981 – 28 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 92 268,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 31,21 %,
- za rok 1982 – 48 110,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 139 572,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 34,47 %,
- za rok 1983 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 173 700,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 37,31 %,
- za rok 1984 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 202 056,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 32,07 %,
- za rok 1985 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 240 060,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 26,99 %,

- za rok 1986 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 289 140,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 22,41 %,

- za rok 1987 – 84 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 350 208,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 23,99 %,

- za rok 1988 – 108 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 637 080,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 16,95 %,

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k.20 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 14 czerwca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. , Wydział (...) Umów Międzynarodowych w Ł. przyznał D. F. emeryturę w kwocie zaliczkowej od 1 listopada 2017 r. tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek.

/decyzja k.21 - 22 odwrót akt ZUS/

W okresie od 2 listopada 1979 r. do 31 marca 1981 r. D. F. była zatrudniona w Urzędzie Wojewódzkim w G. w Wydziale Zatrudnienia i Spraw Socjalnych.

/świadczenie pracy k.9 - 9 odwrót akt ZUS/

W okresie od 1 kwietnia 1981 r. do 13 lipca 1982 r. D. F. była zatrudniona w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w G.. W 1981 r. wnioskodawczyni uzyskała wynagrodzenie w łącznej wysokości 47 870,00 zł ,a w 1982 r. w łącznej wysokości 42 938,00 zł.

/dokumentacja osobowa wnioskodawczyni k.38/

Z treści świadectwa pracy z dnia 21 maja 1990 r. wynika ,że w okresie od 14 lipca 1982 r. do 14 lipca 1990 r. D. F. była zatrudniona w Wojewódzkim (...) w G. na stanowisku głównego wizytatora. Na ostatnio zajmowanym stanowisku wnioskodawczyni osiągała wynagrodzenie w następującej wysokości: płaca zasadnicza w wysokości 359 000,00 zł , dodatek funkcyjny w wysokości 63 000,00 zł , dodatek za wysługę lat w wysokości 36 000,00 zł oraz premię w wysokości 40%.

/świadczenie pracy k.10 akt ZUS/

Uwzględniając dokumentację osobową wnioskodawczyni (z uwzględnieniem zatrudnienia w Wojewódzkim (...) w G. do dnia 21 maja 1990 r.) oraz jej dokumentację płacową dotyczącą spornych okresów najkorzystniejszym okazał się wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego wyliczony z lat 10 lat tj. 1979 - 1988 , który wyniósł 33,58%. Wartość kapitału początkowego na dzień 1 stycznia 1999 r. wyniosła 53 428,76 zł.

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia wnioskodawczyni w następującej wysokości:

- za rok 1979 – 3 540,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63 924,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 33,23 %,

- za rok 1980 – 24 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 72 480,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 33,11 %,
- za rok 1981 – 55 070,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 92 268,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 31,21 %,
- za rok 1982 – 69 818,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 139 572,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 34,47 %,
- za rok 1983 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 173 700,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 37,31 %,
- za rok 1984 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 202 056,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 32,07 %,
- za rok 1985 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 240 060,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 26,99 %,
- za rok 1986 – 64 800,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 289 140,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 22,41 %,
- za rok 1987 – 84 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 350 208,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 23,99 %,
- za rok 1988 – 108 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 637 080,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 16,95 %,

/wyliczenia ZUS k.72 - 79/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS , w szczególności na podstawie zachowanej dokumentacji pracowniczej i płacowej wnioskodawczyni ze spornych okresów. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości ,że wysokości osiąganych w tych okresach wynagrodzeń powinny zostać uwzględnione wnioskodawczyni przy wyliczaniu należnego jej świadczenia. Niemniej jednak , nie było możliwym przyjęcie ,że wnioskodawczyni była zatrudniona w Wojewódzkim (...) w G. po 21 maja 1990 r. Zdaniem Sądu zawarte w aktach świadectwo pracy zawiera oczywistą omyłkę pisarską , bowiem nie sposób przyjąć , aby pracodawca wystawił wnioskodawczyni świadectwo pracy obejmujące okres przysły , do czego z całą pewnością nie był uprawniony . Co również istotne, wnioskodawczyni nie przedstawiła jakiegokolwiek dowodu , który pozwoliłby na uwzględnienie jej stanowiska w tym zakresie, w szczególności na okoliczność, iż wykorzystywała urlop wypoczynkowy.

Organ rentowy dokonał hipotetycznego wyliczenia wysokości kapitału początkowego wnioskodawczyni. Sąd przyjął, że wyliczenia dokonane przez ZUS powinny zostać uwzględnione wnioskodawczyni przy wyliczaniu wysokości należnego jej kapitału początkowego , bowiem znajdują one jednoznaczne potwierdzenie w zgromadzonym materiale

dowodowym, w tym w oryginalnej dokumentacji osobowo - płacowej. Podkreślić również należy, że hipotetyczne wyliczenia organu rentowego nie były kwestionowane przez wnioskodawczynię.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołania zasługiwały na częściowe uwzględnienie.

Istota niniejszego postępowania sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy możliwym jest przyjęcie innych wartości wynagrodzenia przy wyliczaniu kapitału początkowego wnioskodawczyni. Nie ulegało bowiem wątpliwości, że wartość kapitału początkowego ubezpieczonej przekłada się bezpośrednio na wysokość świadczenia emerytalnego.

Zgodnie z treścią art.173 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r. , poz. 53) dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 roku, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy. Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art.174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art.26 ust.3 dla osób w wieku 62 lat (art.173 ust.2 ww. ustawy). Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy (art.173 ust.3 ww. ustawy).

Zgodnie z treścią art.174 ust.1 i 2 ww. ustawy kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art.53, z uwzględnieniem ust.2-12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

1. okresy składkowe, o których mowa w art.6,
2. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 5,
3. okresy nieskładkowe, o których mowa w art.7 punkt 1-4 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego, w myśl ust.3 art.174 ww. ustawy, ustala się na zasadach określonych w art. 5, 16, 17 ust.1 i 3 oraz art.18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed 1 stycznia 1999 roku.

Stosownie zaś do treści art.174 ust.3b jeżeli okres wskazany do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego obejmuje rok kalendarzowy, w którym ubezpieczony pozostawał w ubezpieczeniu społecznym na podstawie przepisów prawa polskiego jedynie przez część miesiący tego roku, do obliczenia stosunku sumy kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w art. 15 ust. 3, w okresie tego roku do przeciętnego wynagrodzenia, przyjmuje się sumę kwot przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia ogłoszonego za ten rok kalendarzowy odpowiednią do liczby miesięcy pozostawania w ubezpieczeniu.

Zgodnie z treścią §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. nr 10, poz.49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 25 lipca 1997 roku - II UKN 186/97, a także

wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku - III AUa 105/97, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 roku - III AUr 177/95, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93).

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczonego w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe ponad wszelką wątpliwość wykazało, że wnioskodawczyni w okresie od listopada 1979 r. do 31 marca 1981 r. była zatrudniona w Urzędzie Wojewódzkim w G. w Wydziale Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, w okresie od 1 kwietnia 1981 r. do 13 lipca 1982 r. była zatrudniona w (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w G. oraz w okresie od 14 lipca 1982 r. do 21 maja 1990 r. była zatrudniona w Wojewódzkim (...) w G., a także, iż osiągała wynagrodzenie w wysokości określonej w załączonej dokumentacji płacowej z ww. okresów. W ocenie Sądu przedstawione dowody pozwoliły ponad wszelką wątpliwość ustalić wysokość wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczoną w spornych okresach. Na podstawie dokumentacji pracowniczej wnioskodawczyni, organ rentowy obliczył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego oraz jego wartość. Wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z lat 1979 – 1988 okazał się najkorzystniejszy oraz wyższy od dotychczas przyjmowanego przez organ rentowy względem ubezpieczonej i co istotne skutkowało zwiększeniem wartości należnego jej kapitału początkowego, a w konsekwencji kwoty należnej emerytury.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art.477 14§2 k.p.c. zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku oraz na podstawie art.477 14§2 k.p.c. oddalił odwołania w pozostałym zakresie, o czym orzekł w punkcie 2 sentencji wyroku, uznając, iż brak jest podstaw do przyjęcia, iż ubezpieczona pozostawała w stosunku pracy ponad okres wynikający z daty świadectwa pracy za okres zatrudnienia w Wojewódzkim (...) w G., a więc po 21 maja 1990 r., bowiem zgromadzony materiał dowodowy nie potwierdza tej okoliczności, o czym była mowa powyżej.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.100 zd. 2 k.p.c. zasądzając Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz D. F. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz.265), uznając, iż ubezpieczona tylko w niewielkim zakresie uległa swojemu żądaniu.